

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

**SUPREME COURT
OF JUSTICE**

Nr. 303
Din 13 decembrie 2024

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu, 28

Pe rolul Curții Supreme de Justiție se află cauza de contencios administrativ, intentată la contestația depusă de Dorin Munteanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Comisia de evaluare a integrității judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție (Comisia Vetting) cu privire la contestarea actelor administrative,

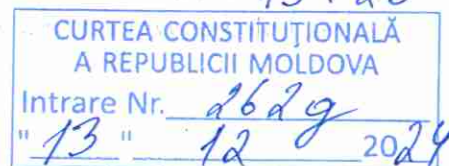
La 27 noiembrie 2024 Dorin Munteanu, reprezentat de avocatul Vitalie Zama, a solicitat prin cerere ridicarea excepției de neconstituționalitate a unor prevederi ale Legii nr. 65 din 30 martie 2023.

Anexă:

1. Sesizarea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.
2. Încheierea din data de 03 decembrie 2024 a Curții Supreme de Justiție.

Președinte interimar
al Curții Supreme de Justiție

Stela Procopciuc

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹

A.1. Persoană fizică

1. Nume Zama

2. Prenume Vitalie

Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

Reclamantul Munteanu Dorin a depus o Contestație împotriva Consiliului Superior of Magistraturii și împotriva Comisiei independente de evaluare externă a integrității judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție / Comisia Vetting contestând hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 595/36 din 29 octombrie 2024, cu privire la Raportul Comisiei de evaluare externă a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție Dorin Munteanu și Raportul de evaluare a Comisiei de Vetting în privința lui Dorin Munteanu candidat la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, din 01 octombrie 2024.

În prezent, cauza este pendinte la Curtea Supremă de Justiție, adresa - mun. Chișinău, str. P. Rareș, 18.

C. Obiectul sesizării³

Obiectul prezentei sesizări constituie următoarele prevederi:

Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale ratione materiae. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: *„Se consideră că judecătorul nu corespunde criteriului de integritate financiară dacă Comisia de evaluare are dubii serioase determinate de faptul că: diferența dintre avere, cheltuieli și venituri, pentru ultimii 12 ani, depășește, în total, 20 de salarii medii pe economie, în cuantumul stabilit de Guvern pentru anul în care a început evaluarea judecătorului.”*

Art. 18 alin. (1) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: *Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii prevăzută la art. 17 alin. (4) poate fi contestată de către judecătorul vizat sau de către Comisia de evaluare la Curtea Supremă de Justiție în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii motivate a Consiliului Superior al Magistraturii. (...)*

Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: *Finanțarea activității Comisiei de evaluare și a secretariatului acesteia se efectuează din contul și în limitele mijloacelor financiare aprobate în legea bugetară anuală, din alte surse neinterzise de lege.*

Art. 6 alin. (5) și (6) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: *În scopul numirii membrilor indicați la alin. (1) lit. b), partenerii de dezvoltare prezintă Parlamentului, printr-o scrisoare comună, o listă din cel mult 6 persoane eligibile. În cadrul Comisiei juridice, numiri și imunități se examinează candidaturile propuse și se alege 3 persoane care au obținut cel mai mare număr de voturi în cadrul ședinței comisiei respective. Acestea sunt prezentate plenului Parlamentului în vederea numirii în calitate de membri ai Comisiei de evaluare. Comisia juridică, numiri și imunități elaborează proiectul hotărârii Parlamentului, însoțit de un raport, care se dezbată în plenul Parlamentului și se adoptă cu votul majorității prevăzute la alin. (1). În sensul prezentei legi, prin parteneri de dezvoltare se înțeleg donatorii internaționali (organizații internaționale, misiunile diplomatice și reprezentanțele acestora din Republica Moldova) activi în domeniul reformei justiției și combaterii corupției pe parcursul ultimilor 2 ani. Lista partenerilor de dezvoltare se aprobă prin dispoziția Guvernului.*

Art. 20 alin. (4) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, *Candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție din rândul judecătorilor și procurorilor li se aplică, în mod corespunzător, efectele nepromovării prevăzute la art. 17 alin. (4) și (5).*

Art. 5 alin. (5) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, *Membrii Comisiei de evaluare și angajații secretariatului beneficiază de imunitate funcțională și nu pot fi trași la răspundere pentru opinia exprimată în exercitarea mandatului și a atribuțiilor. Urmărirea penală în privința acestora este pornită de Procurorul General, cu acordul Comisiei de evaluare. În caz de infracțiune flagrantă, acordul Comisiei de evaluare nu este necesar.*

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Constatăm incidența următoarelor prevederi din Constituție:

Art. 1 alin. (1), art. 2, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8, art. 22, art. 23, art. 26 alin. (1) și (2), art. 38 alin. (3), art. 39, art. 43 alin. (1), art. 46 alin. (1), art. 53 alin. (1), art. 55, art. 119 din Constituția Republicii Moldova.

În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unui sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵
Neconstituționalitatea art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție în partea – „termenului de 12 ani din trecut, până la intrarea în vigoare a Legii”

Potrivit prevederilor art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: „Se consideră că judecătorul nu corespunde criteriului de integritate financiară dacă Comisia de evaluare are dubii serioase determinate de faptul că: diferența dintre avere, cheltuieli și venituri, pentru ultimii 12 ani, depășește, în total, 20 de salarii medii pe economie, în cuantumul stabilit de Guvern pentru anul în care a început evaluarea judecătorului.”

În viziunea noastră, acest articol vine în contradicție cu art. 4, art. 7, art. 8, art. 22, art. 23 din Constituția RM, din următoarele considerente:

În ordinea art. 4 din Constituția RM, Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Conform art. 7 din Constituția RM, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Art. 23 alin. (2) din Constituția RM prevede că, Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Iar în ordinea art. 22 din Constituția RM prevede că, Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Concomitent, în condițiile art. 8 alin. (1) din Constituția RM, Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principii și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

Amintim, onoratei Curți faptul potrivit căruia, Comisia de evaluare externă, prin prisma normei art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 65/2023, și-a axat Decizia pe fapte din trecutul foarte îndepărtat, pe o perioadă de 12 ani.

În cauza *Oleksandr Volkov vs. Ucraina*, Curtea de la Strasbourg, a reținut următoarele:

„138. Cât privește cauza reclamantului, faptele examinate de Consiliul Superior al Magistraturii în 2010 datau din perioada 2003-2006 (paragrafele 17 și 18 de mai sus). Respectiv, reclamantul se afla într-o situație dificilă, dat fiind faptul că trebuia să-și construiască apărarea ținând cont de fapte printre care existau unele care avuse loc într-un trecut îndepărtat.

În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

139. Din decizia Înaltei Curți Administrative în cauza reclamantului și observațiile Guvernului rezultă că dreptul intern nu prevede niciun termen de prescripție pentru revocarea unui judecător pentru „încălcarea jurământului”. Deși Curtea nu crede că e necesar să se indice care ar trebui să fie durata termenului de prescripție, ea consideră că o abordare atât de limitată [open-ended approach] a măsurilor disciplinare ce vizează membrii ordinii judiciare pune în pericol grav securitatea raporturilor juridice.

140. În aceste circumstanțe, Curtea consideră că a existat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție în acest sens.

Atragem atenția că, în cazul de mai sus, Înalta Curte a considerat că este încălcare, având în vedere termenul de 4-7 ani. Pe când, în speța noastră, Comisia privind evaluarea externă, se axează pe fapte care au avut loc cu 12 ani în urmă.

În concluzie, având în vedere constatările Curții de la Strasbourg în cauza specificată supra, termenul de prescripție excesiv de mare, în ceea ce privește necorespunderea criteriului de integritate financiară a judecătorilor, este o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de Articolul 6 § 1 din Convenție.

Prin urmare, cerem declararea neconstituțională a prevederilor art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție în partea – „termenului de 12 ani”.

Mai mult, ține a fi reținut de către Curte că, prin prisma normei art. 22 din Constituția RM, precitată supra, rezultă că, nici Judecătorii în funcție ai Curții Supreme de Justiție și nici candidații la Judecători ai Curții Supreme de Justiție – nu pot fi verificați și condamnați (or nepromovarea evaluării externe are ca efect eliberarea din funcție, ce echivalează cu privarea de dreptul de a exercita anumite funcții în sensul normei penale), pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos, reieșind din considerentul că Legea nr. 65 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție a fost adoptată doar la data de 30.03.2023. Respectiv, o eventuală „evaluare” a judecătorilor, poate fi exercitată doar pentru viitor – începând cu data intrării în vigoare a prezentei Legi.

În asemenea circumstanțe, dat fiind încălcată procedura de evaluare, odată cu anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii și raportului Comisiei de evaluare externă, pentru a fi respectată procedura și a fi realizată plenitudinea procesului de evaluare externă, cauza urmează să fie restituită la etapa de depunere a cererii pentru participare la concursul de suplینire a locurilor vacante de Judecător al Curții Supreme de Justiție, unde candidatul să aibă posibilitatea să-și retragă cererea în cauză până la notificare.

Neconstituționalitatea art. 18 alin. (6) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție în partea – „dat fiind lipsa dublului grad de jurisdicție”

În ordinea art. 18 alin. (1) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: *Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii prevăzută la art. 17 alin. (4) poate fi contestată de către judecătorul vizat sau de către Comisia de evaluare la Curtea Supremă de Justiție în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii motivate a Consiliului Superior al Magistraturii. (...)*

La rândul său, potrivit prevederilor art. 18 alin. (6) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: Decizia completului de judecată este irevocabilă din momentul emiterii.

În viziunea noastră, acest articol vine în contradicție cu art. 4, art. 7, art. 8, art. 119 din Constituția RM, din următoarele considerente:

În ordinea art. 4 din Constituția RM, Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Conform art. 7 din Constituția RM, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Potrivit prevederilor art. 119 din Constituția RM – „Folosirea căilor de atac”: Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Concomitent, în condițiile art. 8 alin. (1) din Constituția RM, Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

Concomitent, în ordinea art. 6 § 1 CEDO: Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Iar în ordinea art. 13 CEDO – „Dreptul la un remediu efectiv”: Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Reieșind din cumulul normelor de drept enunțate supra, considerăm că, art. 18 alin. (6) din Legea nr. 65/2023, vine în contradicție cu prevederile art. 119 din Constituția RM, dar și prevederile art. 6 § 1 și art. 13 CEDO.

La caz, ținem să menționăm că, prin decizia Curții Constituționale a României nr. 500 din 15 mai 2012, având în vedere prevederile constituționale, identice cu prevederile din art. 119 din Constituția Republicii Moldova, s-a extins dreptul la „dublu grad de jurisdicție” și cauzelor în materie civilă.

Având în vedere faptul că, accesul la justiție constituie un element inerent dreptului la un proces echitabil, intim legat de principiul preeminenței dreptului. Preeminența dreptului nu poate fi imaginată fără posibilitatea de a avea acces la justiție prin intermediul instanțelor de judecată, considerăm oportună și rezonabilă preluarea practicii CtEDO, dar și celei a Curții Constituționale a României precum că dreptul la „dublu grad de jurisdicție” se extinde și cauzelor în materie civilă.

Prin urmare, cerem declararea neconstituțională a prevederilor art. 18 alin. (6) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție în parte – dat fiind lipsa dublului grad de jurisdicție.

Neconstituționalitatea art. 4 alin. (2) și (5), art. 6 alin. (5) și (6), art. 9 alin. (1) și (2) Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție în partea – „dat fiind faptul că există dubli rezonabile că Comisia privind evaluarea externă și secretariatul acesteia ar fi independente și imparțiale”

Conform prevederilor art. 6 alin. (5) și (6) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: *În scopul numirii membrilor indicați la alin. (1) lit. b), partenerii de dezvoltare prezintă Parlamentului, printr-o scrisoare comună, o listă din cel mult 6 persoane eligibile. În cadrul Comisiei juridice, numiri și imunități se examinează candidaturile propuse și se aleg 3 persoane care au obținut cel mai mare număr de voturi în cadrul ședinței comisiei respective. Acestea sunt prezentate plenului Parlamentului în vederea numirii în calitate de membri ai Comisiei de evaluare. Comisia juridică, numiri și imunități elaborează proiectul hotărârii Parlamentului, însoțit de un raport, care se dezbate în plenul Parlamentului și se adoptă cu votul majorității prevăzute la alin. (1). În sensul prezentei legi, prin parteneri de dezvoltare se înțeleg donatorii internaționali (organizații internaționale, misiunile diplomatice și reprezentanțele acestora din Republica Moldova) activi în domeniul reformei justiției și combaterii corupției pe parcursul ultimilor 2 ani. Lista partenerilor de dezvoltare se aprobă prin dispoziția Guvernului.*

În viziunea noastră, acest articol, dar și cele expuse mai jos la acest capitol, vin în contradicție cu art. 1 alin. (1), art. 2, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8, art. 53 alin. (1), art. 55 din Constituția RM, din următoarele considerente:

Din cumulul normelor de drept enunțate, este evident că, prin implicarea așa numiților „parteneri de dezvoltare”, se admite o ingerință în treburile interne ale Republicii Moldova și în special în puterea judecătorească, astfel încălcându-se principiul suveranității.

Astfel, în ordinea art. 4 din Constituția RM, *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.*

Conform art. 7 din Constituția RM, *Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.*

În condițiile art. 8 alin. (1) din Constituția RM, *Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.*

În ordinea art. 17 CEDO: *Nicio dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca autorizând unui stat, unui grup sau unui individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de prezenta Convenție, sau de a aduce limitări acestor drepturi și libertăți, decât cele prevăzute de această Convenție.*

Reieșind din prevederile celor enunțate supra, în coraport cu prevederile normelor de drept precitate, considerăm că Comisia privind evaluarea externă nu este independentă și imparțială.

„103. Pentru a stabili dacă un tribunal poate fi considerat „independent” în sensul art. 6 § 1, trebuie să se țină cont, printre altele, de modul de desemnare și durata mandatului membrilor, existența unei protecții contra presiunilor exterioare și aspectul existenței unei aparențe de independență a organului dat (a se vedea Finlanda c. Regatului Unit, 25 februarie 1997, § 73, Culegere de hotărâri și decizii 1997-I, și Brudnicka și Alții c. Poloniei, nr. 54723/00, § 38, ECHR 2005-II). Curtea subliniază că noțiunea separării puterilor dintre puterea executivă și autoritatea judecătorească are un rol tot mai important în jurisprudența sa (a se vedea Stafford c. Regatului Unit [GC], nr. 46295/99, § 78, ECHR 2002-IV). În același timp, nici art. 6 și nici oricare altă prevedere din Convenție nu obligă Statele să respecte conceptele constituționale teoretice privind limitele admisibile de interacțiune între puteri (a se vedea Kleyn și Alții c. Olandei [GC], nr. 39343/98, 39651/98, 43147/98 și 46664/99, § 193, ECHR 2003-VI).

104. De regulă, imparțialitatea denotă lipsa de prejudecăți sau a unei atitudini părtinitoare. Conform jurisprudenței constante a Curții, în sensul art. 6 § 1, imparțialitatea trebuie determinată în funcție de: (i) un test subiectiv, unde trebuie să se țină seama de convingerea personală și comportamentul unui anumit judecător – adică dacă judecătorul a avut o anumită prejudecată sau atitudine părtinitoare într-o cauză dată; și (ii) un test obiectiv, adică de a verifica dacă însuși tribunalul și, printre alte aspecte, componența sa, a oferit suficiente garanții pentru a exclude orice dubiu legitim privind imparțialitatea sa (a se vedea, printre altele, Fey c. Austriei, 24 februarie 1993, seria A nr. 255, §§ 28 și 30, și Wettstein c. Elveției, nr. 33958/96, § 42, ECHR 2000-XII).

105. Frontiera dintre imparțialitatea subiectivă și cea obiectivă nu este totuși ermetică întrucât pe lângă faptul că însăși comportamentul unui judecător poate, din punctul de vedere al unui observator extern, stârni îndoieli obiective justificate cu privire la imparțialitatea sa (testul obiectiv), ea poate, în egală măsură să țină de aspectul convingerii sale personale (testul subiectiv) (a se vedea Kyprianou c. Ciprului [GC], nr. 73797/01, § 119, ECHR 2005-XIII). Astfel, în unele cazuri în care ar putea fi dificil să se aducă dovezi ce ar permite respingerea prezumției de imparțialitate subiectivă a judecătorului, condiția imparțialității obiective oferă o garanție importantă în plus (a se vedea Pullar c. the Regatului Unit, 10 iunie 1996, § 32, Culegere 1996-III).

106. În acest sens, chiar și aparențele pot avea o oarecare importanță sau, cu alte cuvinte, „justice must not only be done, it must also be seen to be done” (justiția nu trebuie doar făcută, ea de asemenea trebuie să fie văzută cum este făcută). Miza este încrederea pe care tribunalele unei societăți democratice trebuie să o inspire publicului (a se vedea De Cubber c. Belgiei, 26 octombrie 1984, § 26, seria A no. 86).

107. În cele din urmă, conceptele de independență și imparțialitate obiectivă sunt strâns legate și, în dependență de circumstanțe, pot necesita o examinare comună (a se vedea Sacilor-Lormines c. Franței, nr. 65411/01, § 62, ECHR 2006-XIII). Ținând cont de faptele cauzei în speță, Curtea consideră că aspectele de independență și imparțialitate trebuie examinate împreună.

108. Curtea a constatat că (paragrafele 89 și 90 de mai sus) Consiliul Superior al Magistraturii și Parlamentul au exercitat funcția de judecare a cauzei cu privire la reclamant și de adoptare a unei decizii obligatorii. În continuare, Înalta Curte Administrativă a reexaminat concluziile și deciziile acestor organe. Prin urmare, Curtea trebuie mai întâi să examineze dacă au fost îndeplinite condițiile unui tribunal independent și imparțial la etapa judecării cauzei reclamantului și adoptării deciziei obligatorii.

109. Curtea a subliniat că, în cazul în care cel puțin jumătate din membrii care compun un tribunal – incluzând și persoana care o prezidează, având drept de vot – sunt judecători, există un puternic

indiciu de imparțialitate (a se vedea Le Compte, Van Leuven și De Meyere c. Belgiei, 23 iunie 1981, § 58, seria A nr. 43).

111. În consecință, din șaisprezece membri ai Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședința de audiere, doar trei erau judecători. Astfel, judecătorii au constituit o mică minoritate a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii care au examinat cauza reclamantului.

Aplicarea principiilor de mai sus situației din speță se reflectă în procedura de formare a Comisiei de evaluare externă, care este subordonată politicului și anume partidului de guvernământ, iar ultimul, în nenumărate rânduri, prin intermediul Președintelui Republicii Moldova, Președintelui Parlamentului Republicii Moldova, Prim-ministrului, dar și altor reprezentanți ai puterii legislative și executive au invocat faptul că sistemul judecătoresc din Republica Moldova este unul corupt și trebuie „curățat”, fapt care, din acțiunile ultimilor, presupune demiterea (eliberarea) din funcție a persoanelor *indezirabile*, pe care le prezumă că nu ar fi „loiale” politicii partidului și intereselor ultimului.

În lumina constatărilor Curții de la Strasbourg pe cauza *Volcov c. Ucrainei*, considerăm că Comisia de evaluare externă a integrității judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție / Comisia Vetting – nu este independentă și imparțială, ce atentează la Suveranitatea Republicii Moldova, membrii Comisiei fiind subordonați partidului politic aflat la guvernare, or imparțialitatea lor nu a fost probată, Comisia fiind formată din candidații înaintați de așa numiții „parteneri de dezvoltare”, care la rândul său nu au trecut nici o „evaluare externă”, au fost numiți pentru a îndeplini anumite comenzi politice față de cei ce se prezumă a fi „neloiali” partidului de guvernământ.

Mai mult, conform art. 4 alin. (2) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: Comisia de evaluare nu este autoritate publică în sensul prevederilor Codului administrativ. Activitatea Comisiei de evaluare nu este publică, cu excepțiile stabilite de prezenta lege și de regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de evaluare.

În ordinea art. 4 alin. (2) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: Finanțarea activității Comisiei de evaluare și a secretariatului acesteia se efectuează din contul și în limitele mijloacelor financiare aprobate în legea bugetară anuală, din alte surse neinterzise de lege.

În viziunea noastră, acest articol, dar și cele expuse mai jos la acest capitol, vin în contradicție cu art. 1 alin. (1), art. 2, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8, art. 53 alin. (1), art. 55 din Constituția RM, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) din Constituția RM, Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.

De asemenea, conform art. 2 din Constituția RM, Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție. Nici o persoană particulară, nici o parte din popor, nici un grup social, nici un partid politic sau o altă formațiune obștească nu poate exercita puterea de stat în nume propriu. Uzurparea puterii de stat constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului.

În conformitate cu prevederile art. 6 din Constituția RM, În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sunt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Iar în ordinea art. 53 alin. (1) din Constituția RM, Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei

cererii, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

La caz, Legea nr. 65/2023, a fost instituită de un singur partid politic, care se află la guvernământ și care deține majoritatea locurilor în Parlamentul Republicii Moldova, dar opinia căruia nu reflectă voința întregului popor, ba mai mult, și-a exercitat puterea de stat în nume propriu, prin impunerea unui asemenea mecanism care de fapt a fost criticat de organismele internaționale, ca fiind unul ineficient și antidemocrat.

Suplimentar, reieșind din prevederile normelor enunțate, este evident că prevederile art. 4 alin. (2) și (5) din Legea nr. 65/2023, contravin prevederilor art. 53 alin. (1) din Constituția RM, or Comisia privind evaluarea externă, deși a fost investită cu „dreptul” de a evalua Judecătoria în funcție ai Curții Supreme de Justiție, dar și candidații la această funcție, nu au primit statut de „autoritate publică”, fiind un organ format *ad hoc*, de partidul aflat la guvernare, este finanțată din surse incerte, și care în procesul evaluării persoanelor menționate, nu este legată de actele și constatările emise de alte autorități ale statului, care au fost formate în mod legal și activează în condițiile Legii pe teritoriul Republicii Moldova. Prin aceste considerațiuni, se constată încă o dată parțialitatea Comisiei de evaluare externă.

Cu referire la finanțarea atât a Comisiei de evaluare externă, cât și a secretariatului acestuia, reieșind din sintagma „din alte surse neinterzise de lege”, care este una incertă, apar dubii evidente despre proveniența acestor „surse”, dacă nu cumva ele parvin din activitate ilegală, camuflată sub „surse premise de lege”, având ca scop înlăturarea din sistem a Judecătorilor incomozi cu substituirea acestora cu unii loiali politicului.

Prin urmare, este evidentă neconstituționalitatea și prevederilor normei în cauză.

Concomitent în ordinea art. 9 alin. (1) și (2) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 **privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție: Comisia de evaluare dispune de un secretariat, care este o structură fără personalitate juridică. Secretariatul Comisiei de evaluare (în continuare – secretariat) este independent de orice autoritate și instituție publică și funcționează exclusiv în vederea asistării Comisiei de evaluare la realizarea competențelor acesteia. Modul de organizare și funcționare a secretariatului și starea de personal ale acestuia sunt stabilite în regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de evaluare. Contractarea angajaților secretariatului se efectuează de către partenerii de dezvoltare.**

În viziunea noastră, acest articol, dar și cele expuse mai jos la acest capitol, vin în contradicție cu art. 1 alin. (1), art. 2, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8, art. 53 alin. (1), art. 55 din Constituția RM, din următoarele considerente:

Conform art. 7 din Constituția RM, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

În condițiile art. 8 alin. (1) din Constituția RM, Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

Potrivit art. 55 din Constituția RM, Orice persoană își exercită drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile altora.

La fel, considerăm că nici secretariat Comisiei de evaluare externă la fel este una formată contrar principiului imparțialității, or având în vedere faptul că componența acestuia nu este cunoscută, nu există siguranță a faptului că materialele pregătite de secretariat sunt unele veridice și nu conțin date false, La acest capitol ține a fi menționat că, nu o dată s-a confirmat faptul că membrii

secretariatului se află în relații de rudenie cu reprezentanții ai politicului și, evident, există mari rezerve vis-a-vis de imparțialitatea lor.

La fel nu trebuie de scăpat din vedere faptul că cu unii dintre aceștia subiectul evaluării poate să se afle în relații ostile, reieșind din activitatea sa profesională de Judecător, astfel, nu se exclude că anterior, careva din membrii secretariatului, rudele acestora sau alte persoane apropiate, puteau fi subiecți în cauzele examinate de către subiectul evaluării, ce i-ar putea determina, în scop de răzbunare, să efectueze o evaluare incompletă, denaturată, rezultatele căreia să fie prezentate membrilor Comisiei de evaluare externă.

Neconstituționalitatea art. 20 alin. (4) și art. 17 alin. (4) și (5) Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție în partea – „dat fiind faptul că în cazul „candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiției” eliberarea din funcție și privarea de anumite drepturi – constituie o violare a dreptului la respectarea vieții private”

În condițiile art. 20 alin. (4) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, *Candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție din rândul judecătorilor și procurorilor li se aplică, în mod corespunzător, efectele nepromovării prevăzute la art. 17 alin. (4) și (5).*

Potrivit prevederilor art. 17 alin. (4) și (5) Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, *Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la nepromovarea evaluării are ca efect eliberarea din funcție a judecătorului. Judecătorul eliberat din funcție conform alin. (4) din prezentul articol: a) nu are dreptul de a exercita funcția de judecător și alte funcții de demnitate publică timp de 7 ani, din data rămânerii definitive a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii; b) este lipsit de dreptul la indemnizația unică de concediere, prevăzută la art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului; c) este lipsit de dreptul la pensie specială prevăzută la art. 32 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, cu menținerea pensiei generale pentru limita de vârstă conform condițiilor generale stabilite de Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.*

În viziunea noastră, aceste articole, dar și cele expuse mai jos la acest capitol, vin în contradicție cu art. 4, art. 7, art. 8, art. 22, art. 28, art. 38 alin. (3), art. 39, art. 43 alin. (1), art. 46 alin. (1) din Constituția RM, din următoarele considerente:

În ordinea art. 4 din Constituția RM, *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reqlamentările internaționale.*

Conform art. 7 din Constituția RM, *Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.*

În condițiile art. 8 alin. (1) din Constituția RM, *Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.*

La fel în ordinea art. 22 din Constituția RM, *Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.*

Potrivit art. 28 din Constituția RM, Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.

Conform art. 38 alin. (3) din Constituția RM, Dreptul de a fi aleși le este garantat cetățenilor Republicii Moldova cu drept de vot, în condițiile legii.

În ordinea art. 39 alin. (1) și (2) din Constituția RM, Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a participa la administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor. Oricărui cetățean i se asigură, potrivit legii, accesul la o funcție publică.

Iar în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (1) din Constituția RM, Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

De asemenea, potrivit art. 46 alin. (1) din Constituția RM, Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

Concomitent, potrivit prevederilor art. 8 § 1 CEDO, Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

Conform jurisprudenței unitare a CtEDO, eliberarea din funcție, constituie o ingerință în exercitarea de către aceasta a dreptului la respectarea vieții private, în sensul art. 8 din Convenție, anume din perspectivă că viața privată include dreptul unui individ de a crea și dezvolta relații cu alte persoane, inclusiv relații de natură profesională sau de afaceri (a se vedea *Volkov vs. Ucraina*, nr. 21722/11, pct. 165-167, 09 ianuarie 2013; *Özpinar vs. Turcia*, nr. 20999/04, pct. 43-48, 19 octombrie 2010; *C. vs. Belgia*, 7 august 1996, pct. 25, Culegere 1996-III).

În speță, urmare a deciziei contestate a Comisiei au fost afectate un șir de relații personale și profesionale, ingerință care nu răspunde exigenței legalității, scopului legitim și nu trece testul proporționalității.

Ține a fi menționat că, anterior a fost ridicată excepție de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (4) și (5) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, dar sub aspectul „Judecătorii în funcție al Curții Supreme de Justiție”, în timp ce, în prezenta cerere, se ridică excepție de neconstituționalitate a art. 20 alin. (4) și art. 17 alin. (4) și (5) al Legii nr. 65/2023, sub aspectul „candidaților la funcția de Judecător al Curții Supreme de Justiție”, care reprezintă o situație diferită de cea enunțată în alte cazuri din următoarele considerente:

Astfel, reieșind din prevederile normelor art. 17 alin. (4) și (5) al Legii nr. 65/2023, precitate supra, aceasta face referire la „Judecătorii” care nu au promovat evaluarea externă, iar sub „Judecătorii”, în sensul acestor aliniate, legiuitorul a avut în vedere „Judecătorii în funcție al Curții Supreme de Justiție” nu și „candidații la funcția de Judecător al Curții Supreme de Justiție”, care sunt subiecți distincți.

Respectiv, conform prevederilor art. 3 alin. (1) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Subiecții evaluării sunt: a) judecătorii Curții Supreme de Justiție în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv cei suspendați din funcție; b) candidații la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

În ceea ce ține de „candidații la funcția de Judecător al Curții Supreme de Justiție”, referire la aceștia se face în art. 7 alin. (1) din Legea nr. 64 din 30.03.2023 cu privire la Curtea Supremă de Justiție, care statuează că, Judecătorii Curții Supreme de Justiție sunt numiți după cum urmează:

a) 11 – din rândul judecătorilor; b) 9 – din rândul avocaților, procurorilor sau profesorilor universitari în domeniul dreptului.

La rândul său, criteriile de eligibilitate sunt stipulate în art. 7 alin. (2) din Legea nr. 64 din 30.03.2023 cu privire la Curtea Supremă de Justiție.

Țin să atenționez că, această deosebire, dintre subiecții evaluării, în sensul Legii nr. 65/2024, se distinge chiar și din titlul actului normativ – Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

Prin urmare, ține a fi reținut de către Înalta Curte că, de fapt, prevederile art. 17 alin. (4) și (5) Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor Curții Supreme de Justiție și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, reieșind din formularea lor, se referă doar la „Judecătorii în funcție al Curții Supreme de Justiție” cu toate acestea, Consiliul Superior al Magistraturii, în mod abuziv, dat fiind formularea inadecvată a prevederilor legale, a dispus aplicarea alin. (4) și (5) din art. 17 al Legii nr. 65/2023 și în cazul „candidaților la funcția de Judecător al Curții Supreme de Justiție”, fără a face referire la prevederile art. 20 al Legii, articol pe care-l apreciem a fi unul neconstituțional.

Astfel că, Înalta Curte, trebuie să facă lumină în acest sens și să declare ca fiind neconstituționale prevederile art. 17 alin. (4) și (5) Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție și să explice că aceste prevederi nu pot fi aplicabile în privința „candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție”, inclusiv celor din rândul judecătorilor din instanțele inferioare.

La acest capitol Înalta Curte urmează să reține că, în ceea ce ține de evaluarea externă a unor „candidați la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție” din rândul judecătorilor din instanțele inferioare, aceasta este prevăzută de o altă Lege, și anume –Legea nr. 252 din 17.08.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative.

Astfel, în condițiile art. 3 alin. (1) al Legii nr. 252 din 17.08.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative, *În temeiul prezentei legi sunt evaluați: a) judecătorii care, din 1 ianuarie 2017 și până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au exercitat funcția de președinte și/sau vicepreședinte a judecătoriilor, inclusiv cei care au asigurat interimatul acestor funcții pentru un termen mai mare de un an; b) judecătorii curților de apel aflați în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi; c) procurorii care, din 1 ianuarie 2017 și până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au exercitat funcția de Procuror General, de adjunct al Procurorului General, de procurori șefi ai secțiilor Procuraturii Generale, inclusiv cei care au ocupat aceste funcții sau care au asigurat interimatul acestora pentru un termen mai mare de un an; d) procurorii care, din 1 ianuarie 2017 și până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au exercitat funcția de procuror-șef al unei procuraturi și de adjunct al procurorului-șef al unei procuraturi, inclusiv cei care au ocupat aceste funcții sau care au asigurat interimatul acestora pentru un termen mai mare de un an; e) procurorii procuraturilor specializate, inclusiv cei delegați în cadrul acestora din 1 ianuarie 2017 și până la intrarea în vigoare a prezentei legi, pentru un termen mai mare de un an; f) judecătorii și procurorii, prevăzuți la lit. a)–e), care sunt suspendați din funcție; g) candidații care, până la 31 decembrie 2025, câștigă concursurile pentru ocuparea funcțiilor indicate la lit. b) și e); h) cel mult doi candidați la funcțiile indicate la lit. a), c) și d) care au acumulat cel mai mare punctaj în concursurile desfășurate până la 31 decembrie 2025.*

La rândul său, în ordinea art. 3 alin. (2) al Legii nr. 252 din 17.08.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative, Nu sunt supuși evaluării conform prezentei legi: a) persoanele care au promovat evaluarea integrității conform Legii nr. 26/2022 privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor; b) persoanele care au promovat evaluarea externă conform Legii nr. 65/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție; c) judecătorii și procurorii, care fac parte din una dintre categoriile menționate la alin. (1) și care, în termen de 20 de zile de la notificarea privind inițierea evaluării, depun cerere de demisie, cu excepția celor care și-au retras cererea de demisie în interiorul termenului respectiv; d) judecătorii și procurorii, care nu fac parte din categoriile menționate la alin. (1).

Respectiv, reieșind din prevederilor normei art. 3 alin. (2) al Legii nr. 252/2023, subsemnatul – Dorin Munteanu – de drept nici nu este subiect al evaluării externe.

În asemenea situație, și reieșind din considerentele expuse supra, acesta, în cazul nepromovării evaluării externe ca „candidat la funcția de Judecător al Curții Supreme de Justiție”, nu poate fi supus „sanctiunilor” prevăzute de art. 20 și art. 17 alin. (4) și (5) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

Înalta Curte urmează să țină cont și de faptul potrivit căruia, chiar și în cazul comiterii unor infracțiuni, legiuitorul a prevăzut ca pedeapsă penală – privarea de anumite drepturi speciale pe o perioadă de până la 5 ani, în timp ce normele vizate ale Legii nr. 65/2023, prevăd un termen de 7 ani, și aceasta în situația în care nu este vorba de nici o faptă infracțională.

Considerăm că, relevant în susținerea acestei concluzii sunt și prevederile art. 20 alin. (1) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, care statuează că, Candidații la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție sunt evaluați conform prevederilor prezentei legi.

Înalta Curte, la adoptarea soluției pe marginea constituționalității art. 20 alin. (4) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, urmează să țină seama că, în situația Judecătorilor, candidați la funcții administrative, în cadrul organelor de autoadministrare a Judecătorilor, funcții care evident au o importanță mai mare pentru întreg corpul judecătoresc, și care nu au promovat evaluarea externă (pre-vetting-ul) – nu suportă nici o consecință legată de: *eliberarea din funcție, lipsirea de dreptul la indemnizația unică de concediere*, prevăzută la art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, *lipsirea de dreptul la pensie specială prevăzută* la art. 32 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

La acest capitol, ține a fi reținut că legiuitorul pentru candidații care nu au promovat pre-vetting-ul, a statuat obligația trecerii evaluării externe (vetting-ul) în caz dacă va candida la o funcție în instanța ierarhic superioară, sau în ordinea art. 3 alin. (2) al Legii nr. 252 din 17.08.2023.

Mai mult, prevederile art. 17 alin. (5) lit. a) și art. 20 alin. (4) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 (*Judecătorul eliberat din funcție conform alin. (4) din prezentul articol: a) nu are dreptul de a exercita funcția de judecător și alte funcții de demnitate publică timp de 7 ani...*), contravin și prevederilor art. 38 alin. (3) și art. 39 din Constituția RM, or Legea supremă a statului garantează dreptul fiecărui său cetățean de a fi ales într-o funcție de demnitate publică – la dorința sa sau a unui grup de persoane, în timp ce normele constituționalitatea cărora se contestă în prezenta cerere, îngrădesc abuziv acest drept constituțional.

Prin urmare, considerăm că, în situația art. 20 alin. (4) al Legii nr. 65 din 30.03.2023, constituționalitatea căreia este pusă la îndoială prin prezenta cerere, au fost admise duble standarde, care pot fi înlăturate doar prin declararea neconstituțională a prevederilor art. 20 alin. (4) al Legii nr. 65 din 30.03.2023.

Este îngrijorător faptul potrivit căruia Comisia de evaluarea externă, dar și Consiliul Superior al Magistraturii, prin aprecierile sale superficiale, tendențioase, neîntemeiate și cu duble standarde, prin ignorarea probelor prezentate și neprezentarea altor probe care ar combate probele prezentate de subiectul supus evaluării, a neglijat faptul că soluția pripită la care a ajuns Comisia, vis-a-vis de încălcările asupra unor aspecte ce au fost identificate de mine și enunțate supra, ultima tentează să-mi afecteze viața mea și a familiei mele, or pretinsa nepromovare a evaluării externe, pe care a solicit-o Comisia și a fost acceptată de Consiliului Superior al Magistraturii, a poate determinat eliberarea lui Dorin Munteanu din funcție după o perioadă de peste 15 ani de activitate în funcție de judecător, dar și o limitare a dreptului la muncă statuată prin norma art. 17 alin. (4) și (5) din Legea nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, cât și obținerea garanțiilor aferente postului pe care-l deține la moment.

Mai mult ca atât, prin concluziile nejustificate la care a ajuns Comisia, și Consiliul Superior al Magistraturii, pe care a făcut-o publică, Comisia l-a plasat într-o imagine negativă în societate, în raport cu colegii și justițiabilii, ce a dus la scăderea credibilității ultimilor în actul de justiție, iar în situația în care aceștia cunosc despre situația reală de fapt, îl cunosc pe Dorin Munteanu, au pus într-o lumină proastă întreaga reformă a justiției.

Un argument suplimentar ce determină faptul că art. 20 alin. (4) și art. 17 alin. (4) și (5) Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor Curții Supreme de Justiție și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție contravin Constituției și CEDO, constă în aceea că, prin normele date se atentează la un drept deja obținut prin Lege, și anume dreptul la indemnizație unică pentru perioada în care persoana a activat în funcție de judecător, dar și dreptul la pensia specială de judecător pentru perioada în care acesta a deținut funcția de judecător, în cazul lui Dorin Munteanu aceasta fiind de peste 15 ani. Respectiv, chiar și în asemenea situație, efectele normelor art. 20 alin. (4) și art. 17 alin. (4) și (5) Legii nr. 65/2023 nu pot afecta drepturile obținute anterior emiterii unei soluții de către Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Comisiei de evaluare externă. Astfel că, persoana nu poate fi lipsită de pensia specială dreptul la care persoana l-a obținut prin obținerea stagiului special în domeniu, indiferent dacă criteriul de vârstă urmează să intervină ulterior.

De asemenea, modul de apreciere a probelor de către Comisie, în comparație cu alți subiecți supuși evaluării externe, prin recurgerea la duble standarde, îl apreciez a fi unul înjositor pentru mine, care iminent atentează la demnitatea mea, dar și la reputația profesională.

Neconstituționalitatea art. 5 alin. (5) Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție în partea – „Imunității funcționale”

În condițiile art. 5 alin. (5) al Legii nr. 65 din 30.03.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Membrii Comisiei de evaluare și angajații secretariatului beneficiază de imunitate funcțională și nu pot fi trași la răspundere pentru opinia exprimată în exercitarea mandatului și a atribuțiilor. Urmărirea penală în privința acestora este pornită de Procurorul General, cu acordul Comisiei de evaluare. În caz de infracțiune flagrantă, acordul Comisiei de evaluare nu este necesar.

În viziunea noastră, aceste articole, dar și cele expuse mai jos la acest capitol, vin în contradicție cu art. 4, art. 7, art. 8, art. 26 alin. (1) și (2), art. 53 alin. (1) din Constituția RM, din următoarele considerente:

În ordinea art. 4 din Constituția RM, *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.*

Conform art. 7 din Constituția RM, *Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.*

În condițiile art. 8 alin. (1) din Constituția RM, *Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.*

Totodată, reieșind din prevederile art. 26 alin. (1) și (2) din Constituția RM, *Dreptul la apărare este garantat. Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.*

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția RM, *Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.*

Deși, cum prevede Legea nr. 65/2023, Comisia privind evaluarea externă nu este prezumată a fi „autoritate publică”, totuși reieșind din atribuțiile acesteia, din faptul că membrii acesteia au fost numiți de Parlament, sunt finanțați din bugetul de stat, îndeplinesc funcții de utilitate publică, este evident că aceasta, *de facto*, constituie o autoritate publică.

Prin faptul că Comisia de evaluare externă beneficiază de așa numita „imunitate funcțională”, și nu poartă careva răspundere pentru „opinia exprimată”, chiar dacă aceasta este una evident falsă și ilegală, care nu corespunde realității și este bazată doar pe „aprecierea subiectivă a membrilor Comisiei”, dat fiind informația în multe cazuri evident denaturată parvenită din partea secretariatului acesteia (membrii căreia nu sunt cunoscuți), cu neglijarea actelor legale prezentate de subiecții evaluării și cu ignorarea opiniei obiective a subiecților evaluării, și în lipsa unui mecanism legal de contestare a acestor „aprecieri” constituie evident o încălcare a prevederilor art. 53 alin. (1) din Constituția RM.

Astfel, este evident că, Legea nr. 65/2023 – nu conține nici un mecanism legal de contestare a raportului de evaluare externă până la examinarea acestuia de către Consiliul Superior al Magistraturii, prin ce se încalcă dreptul la apărare garantat de art. 26 alin. (1) și (2) din Constituția RM.

Mai mult, este o evidentă bătaie de joc prevederea: *„Urmărirea penală în privința acestora este pornită de Procurorul General, cu acordul Comisiei de evaluare. În caz de infracțiune flagrantă, acordul Comisiei de evaluare nu este necesar.”*, or urmărirea penală poate fi pornită doar de către Procurorul General, care și el a fost supus „evaluării externe” și numai cu acordul Comisiei de evaluare, care puțin probabil că-l va da vreodată.

În asemenea situații, este evident că, legiuitorul prin prevederile normei constituționalitatea căreia se contestă, nu a prevăzut nici un mecanism legal, eficient instituit în vederea combaterii eventualelor abuzuri din partea Comisiei privind evaluarea externă, ba mai mult, nici nu i-au obligat în careva mod pe membrii acesteia să aprecieze probele în mod obiectiv, în situația în

care acestea se bazează pe înscrisuri (contracte, recipise, etc.) sau pe declarațiile pe propria răspundere a persoanelor vizate, limitându-se la sintagma – „opinia exprimată”.

La rândul său, acceptarea de către Consiliul Superior al Magistraturii unui asemenea „raport de evaluare externă” discriminatoriu, bazat pe duble standarde, pe interpretarea și aplicarea eronată a Legii, va trece răspunderea Comisiei pe „umerii” Consiliului Superior al Magistraturii, ca organ decizional, organ investit cu obligația verificării corectitudinii aplicării Legii și aprecierii probelor, constatării veridicității concluziilor la care a ajuns Comisia, în situația în care ultima este doar un organ de „control”, iar concluziile acesteia sunt doar cu titlu de recomandare, ultima nepurtând, în condițiile Legii, careva răspundere pentru acestea. Pe de altă parte, anume Consiliul Superior al Magistraturii, într-o eventualitate, Curtea Supremă de Justiție, poate decide promovarea evaluării externe a candidaților, chiar dacă Comisia a venit cu propunerea de nepromovare a evaluării externe.

Suplimentar, la acest capitol, doresc să amintesc membrilor Înaltei Curți, în anterior, în perioada „statului capturat”, pe timpul activității Consiliului Superior al Magistraturii în precedenta componentă, dar și cu „aportul” unor Judecători din cadrul Curții Supreme de Justiție, în baza unor sesizări evident ilegale și neîntemeiate din partea unor factori din Procuratură, Dorin Munteanu a fost supus represiunilor și persecuțiilor din partea autorităților statului prin: fabricarea unui dosar penale, respingerea unor cereri evident legale de către Curtea Supremă de Justiție, etc. pentru care statul a fost nevoit să suporte cheltuieli compensatorii (în timp ce „denunțătorii” nu au avut de suferit). Mai mult, la moment pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului pe rol se află cauza la cererea lui Dorin Munteanu împotriva acțiunilor abuzive din partea autorităților statului. O situație similară se vede și în cazul din speță.

Țin să amintesc membrilor Înaltei Curți că, în lumina noilor modificări la Lege care se implementează, se preconizează ca statul, în ordine de regres, va fi în drept să se adreseze cu acțiune compensatorie față de persoanele (eventual Judecătorii) care au admis abuzuri ce au avut ca efect condamnarea Republicii Moldova la CtEDO. În cazul lui Dorin Munteanu, acești subiecți în orice situație nu vor fi membrii Comisiei de evaluare externă, or, cum am menționat supra, Comisia este eliberată de orice răspundere, din considerentul că aceasta vine doar cu o propunere de ne promovare a evaluării externe, în timp ce decizia aparține Consiliului Superior al Magistraturii.

La fel, țin să amintesc Înaltei Curți despre faptul potrivit căruia, cazul meu, ca urmare a abuzurilor și nelegiuirilor admise în perioada „statului capturat”, pe timpul activității Consiliului Superior al Magistraturii în precedenta componentă, dar și „aportul” unor Judecători din cadrul Curții Supreme de Justiție care au făcut posibile atare abuzuri și nelegiuiri, au servit obiect al examinării din partea Consiliului de Miniștri al Europei, unde acesta, de rând cu alte 32 cauze, a fost declarat ca dosar politic. Accentuez că, de nenumărate ori atât Ministrul Justiției, unii Deputați din Parlamentul Republicii Moldova, dar și Președintele țării, în discursurile sale au făcut mențiuni la cazul meu, ca exemplu de abuz împotriva justiției, ca la moment, la „bine-voința” unei Comisii, care se prezumă că a fost constituită în interesul justiției, să fiu din nou supus la represiuni nejustificate.

Concomitent, anume situația din cazul meu, de rând cu cauza Judecătorului Domnica Manole, au servit ca factor determinativ pentru implementare procedurilor de evaluare externă a Judecătorilor (primordial cei din Curtea Supremă de Justiție) și candidaților la funcțiile de conducere în cadrul organelor de autoadministrare a judecătorilor, pentru a nu se admită pe viitor abuzuri în privința Judecătorilor, ca la moment, chiar Dorin Munteanu să fie repetat supus abuzurilor evidente din partea Comisiei de evaluare externă a judecătorilor, prin aplicarea față de el a dublelor standarde și a unui mecanism discriminatoriu, în baza unei Legi care evident

contravine Constituției RM, or, cum reiese din tacticele aplicate de Comisie, ultima din start te prezumă a nu fi integru și te plasează în situația să-ți probezi integritatea și deși vii cu probele și argumentele de rigoare, care evident sunt indubitabile, ele nu numai că nu sunt acceptate de Comisie, dar evident sunt ignorate și/sau apreciate denaturat și asta în situația în care nimeni nu a anulat principiul – prezumției nevinovăției, dar și principiul – in dubio pro reo.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁶

a) materialele cauzei pendinte.

În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), r
a anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷

Declar pe propria mea onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice.

Zama Vitalie semnat digital

mun. Chișinău, 09 decembrie 2024

Digitally signed by Zama Vitalie
Date: 2024.12.10 10:35:05 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la admiterea parțială a cererii privind sesizarea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a art.11, alin. (3), lit. a), art. 18, alin. (6), art. 20, alin. (4), art. 17, alin. (4), alin. (5) din Legea privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție nr. 65 din 30 martie 2023,

în cauza de contencios administrativ, intentată la contestația depusă de către Dorin Munteanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Comisia de evaluare a integrității judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție (Comisia Vetting) cu privire la contestarea actelor administrative,

*(Dosarul nr. 3-29/24
nr. PIGD 2-24124523-01-3-04112024)*

Întrunirea parțială a condițiilor stabilite la art. 12¹ din Codul de procedură civilă pentru admiterea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

03 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință publică cererea depusă de către Dorin Munteanu, reprezentat de avocatul Vitalie Zama, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a unor prevederi ale Legii nr. 65 din 30 martie 2023,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Stella Bleșceaga,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 01 noiembrie 2024 Dorin Munteanu a depus contestație împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Comisiei de evaluare a integrității judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție (Comisia Vetting), prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 595/36 din 29 octombrie 2024 cu privire la raportul Comisiei Vetting privind evaluarea externă a candidatului la funcție de judecător al Curții Supreme de Justiție, Dorin Munteanu, anularea raportului din 01 octombrie 2024 privind evaluarea externă a candidatului la funcție de judecător al Curții Supreme de Justiție, Dorin Munteanu, dispunerea reluării procedurii de evaluare a lui Dorin Munteanu de către Comisia Vetting, dispunerea reluării procedurii de evaluare a lui Dorin Munteanu de către Consiliul Superior al Magistraturii.

2. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din data de 26 august 2024 s-a primit spre examinare în procedura contenciosului administrativ contestația formulată de către Dorin Munteanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Comisiei Vetting. Totodată s-a informat participanții că, contestația va fi examinată în ședință publică pe data de 03 decembrie 2024, ora 11.30, sala 4 în incinta Curții Supreme de Justiție (str. Petru Rareș, 18 mun. Chișinău).

3. La data de 27 noiembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Dorin Munteanu, reprezentat de avocatul Vitalie Zama, a depus cerere prin care a solicitat sesizarea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a art. 11, alin. (3), lit. a), art. 18, alin. (6), art. 4, alin. (2), alin. (5), art. 6, alin. (5), alin. (6), art. 9, alin. (1) și alin. (2), art. 20, alin. (4), art. 17, alin. (4), alin. (5) din Legea privind evaluarea externă a judecătorilor

și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție nr. 65 din 30 martie 2023.

4. În cadrul ședinței de judecată Dorin Munteanu, reprezentat de avocatul Vitalie Zama a solicitat admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în sensul menționat.

5. Reprezentanții Comisiei Vetting, Roger Gladei și Valeriu Cernei au solicitat respingerea sesizării, susținând că cererea nu este înaintată de bunăcredință, fiind o tentativă de tergiversare a cauzei. Totodată, menționând că unele prevederi legale nu sunt aplicabile cazului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

6. Art. 195 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

7. Art. 12¹ din Codul de procedură civilă stipulează că:

„În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Dacă nu sânt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori

dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.”

8. Art. 135, alin. (1), lit. a) din Constituția Republicii Moldova reglementează că:

„Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

9. Distinct, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține, că la 09 februarie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 2 „Pentru interpretarea articolului 135, alin. (1), lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) (sesizarea nr.55b/2015)”, prin care s-a decis că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională. Totodată, s-a dispus că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

10. Conform § 79-80 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea a mai menționat că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

11. Potrivit § 82-83 din aceeași Hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1)obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135, alin. (1), lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu.

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

12. Verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful § 82.

13. Așadar, pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale, sunt necesare întrunirea cumulativă a tuturor condițiilor strict obligatorii prevăzute la art. 12¹, alin. (2) din Codul de procedură civilă.

14. Verificând respectarea condițiilor prevăzute la §82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, obligator-necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul de judecată ajunge la concluzia că acestea nu sunt întrunite în totalitate, în special ce se referă la pct. 3 din §82 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 2/2016 și anume: „prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei”.

15. Cu referire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, alin. (2), alin. (5), art. 6, alin. (5), alin. (6), art. 9, alin. (1) și alin. (2) din Legea privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție nr. 65 din 30 martie 2023, completul de judecată conchide, că nu sunt întrunite condițiile stabilite de art. 12¹ din Codul de procedură civilă și anume prevederile legale menționate nu sunt aplicabile cazului actual legat de examinarea contestației lui Dorin Munteanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Comisiei Vetting cu privire la contestarea actelor administrative, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 595/36 din 29 octombrie 2024 cu privire la raportul Comisiei Vetting privind evaluarea externă a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Dorin Munteanu și respectiv în această parte se va respinge cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

16. Totodată, completul de judecată reține că prevederile legale invocate și anume art.11, alin. (3), lit. a), art. 18, alin. (6), art. 20, alin. (4), art. 17, alin. (4), alin. (5) din Legea privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție nr. 65 din 30 martie 2023, intră în categoria actelor prevăzute de art. 135, alin. (1), lit.

a) din Constituție, sunt aplicabile cazului prin prisma efectelor nepromovării evaluării externe de către candidat, deci sunt incidente situației, iar o hotărâre sau decizie anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile menționate nu există.

17. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art.195, art. 230 din Codul administrativ, art. 12¹, art. 269-270 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite parțial cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate depus de avocatul Vitalie Zama în interesele Dorin Munteanu.

Ridică excepția de neconstituționalitate pentru controlul constituționalității art.11, alin. (3), lit. a), art. 18, alin. (6), art. 20, alin. (4), art. 17, alin. (4), alin. (5) din Legea privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție nr. 65 din 30 martie 2023.

Transmite Curții Constituționale încheierea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate împreună cu sesizarea.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

/semnătura/

Stela Procopciuc

Judecători

/semnătura/

Stella Bleșceaga

/semnătura/

Diana Stănilă

Judecător

Diana Stănilă

